

Kirkeministeren (Dorte Bennedsen): Jeg vil gerne takke udvalget for det arbejde, det har lagt i denne sag, og her gentage, at jeg vil se meget nøje på de muligheder, der måtte være med henblik på de økonomiske forhold vedrørende valgmenighederne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-22 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af postloven.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 118) findes i tidenden sp. 3097, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1073).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Normann Andersen: Jeg kan give tilslutning til lovforslaget i den form, det får med ministerens ændringsforslag om ikrafttrædelsesdatoen, der fastsættes til den 1. juli 1972. Postvæsenet skal have et par måneder til at få tingene kørt i orden, og derfor er denne rimelige frist givet.

Vi har haft en række udvalgs møder, og i disse møder har vi fortrinsvis drøftet underskuddet på 91 mill. kr. i forbindelse med besørgelsen af aviser, ugeblade, tidsskrifter og udgiverkorsbånd. Vi havde gerne i udvalget set, at postvæsenet som sådan kunne hvile i sig selv, og vi har derfor drøftet, om

der kunne findes frem til en eller anden måde, hvorpå dette underskud blev fjernet. Vi har imidlertid følt os lidt begrænset i vores samtaler omkring disse spørgsmål ud fra den betragtning, at lovforslaget skulle hurtigt igennem, og vi har sådan set ikke fået disse ting drøftet til ende, men et flertal i udvalget er alligevel blevet enig om at opfordre statsministeren og ministeren for offentlige arbejder til at undersøge, om ordningen bør opretholdes. Vi ville i og for sig gerne stå frit i hele den forbindelse, for vi ved endnu ikke, om vi ønsker ordningen fortsat, som den er for øjeblikket. En ting ligger i hvert fald helt fast, og det er, at vi ikke er indstillet på, at pressen under nogen omstændigheder må skades; det tror jeg samtlige udvalgsmedlemmer er enige i, men vi er alligevel af den opfattelse, at der bør ses på disse ting, og at der måske nok kan findes frem til en løsning.

Jeg sagde under førstebehandlingen, at postvæsenet for øjeblikket havde visse rationaliseringsbestrebelse i gang og også var kommet ind på metodestudier, og vi ved jo ikke, om der inden for postvæsenet i løbet af et par år sker væsentlige ændringer i arbejdsformen, der kan medføre, at det kunne blive billigere at udbringe aviser, ugeblade og tidsskrifter.

Vi kan altså tiltræde, at loven træder i kraft den 1. juli 1972, og anbefaler lovforslaget med denne ændring.

Burgdorf: Det konservative folkeparti kan gå ind for lovforslaget, som det foreligger, med ministerens ændringsforslag om ikrafttrædelsestidspunktet.

Vi gør det, selv om vi er klar over, at det vil medføre portofordyrelser, som vil ramme mange mennesker, og vi gør det uden særlig begejstring, netop fordi vi er klar over, at det vil øge omkostningerne for det i forvejen ikke særlig gunstigt stillede erhvervsliv. Derimod kan vi ikke gå ind for den henstilling til ministeren, som et flertal af udvalget giver udtryk for i betænkningen, fordi henstillingen er meget uklar, men kunne tyde på, at ministeren anmodes om at undersøge muligheden for en statslig støtteordning til aviser og tidsskrifter, og hertil kan vi ikke give tilsagn om at medvirke.

Vi er klar over, at aviser og tidsskrifter får en tiltrængt hjælp gennem lavere takster

[Burgdorf.]

ved distribueringen, men det er jo egentlig underordnet, fra hvilken af statens kasser pengene kommer. Med den i loven foreslåede stigning af de øvrige portoer skulle der jo komme balance i regnskaberne, og det kan vi gå ind for.

Lennart Larson: Der har været udført et stort udvalgsarbejde; derfor er lovforslaget forsinket. Problemerne er kulegravet vedrørende indholdet af dette lovforslag, der går ud på at skaffe postvæsenet dækning for et forventet underskud på ca. 100 mill. kr. Årsagerne til at søge folketings om denne store forhøjelse af forskellige posttakster, der er begrundet i lovforslaget, blev også i ministerens fremsættelsestale fyldestgørende omtalt, samtidig med at ministeren pegede indgående på den problematik, der har eksisteret i postvæsenets takstpolitik gennem mange år, og hvor der nævnes følgende 3 forhold: for det første postsektorens store personalekrævende organisation med deraf følgende lønstigninger, der påvirker omkostningerne, for det andet gennemførte bestræbelser for, at postsektoren skal være økonomisk uafhængig af telesektoren, således at omkostningerne ved udførelsen af disse forretninger belaster det publikum, der benytter de postale tjenester, og for det tredje den indbyrdes fordeling inden for postsektoren, hvor fordelingspolitikken har ført til, at underskuddet på 91 mill. kr. alt overvejende er forårsaget af de gældende takster for bladbesørgelse, der generelt ikke har været forhøjet siden 1964.

Under førstebehandlingen af dette lovforslag var jeg enig med ministeren i det principielle, at den, der belaster, skal betale, og at de forskellige områder inden for postvæsenet bør udskilles økonomisk, idet der efter min opfattelse for at opnå en hensigtsmæssig lovgivning må gives mulighed for et budgetansvar, dvs. et rent budget, således at eventuelle tilskud gives af dem, der har ansvaret, folketings, og ikke under en eller anden form gemmes væk, f. eks. her hos

postsektoren, hvor den meget utilfredsstillende opgave stilles en række medarbejdere i en etat, der skulle dække en politisk beslutning.

Vi har også forstået på regeringens oplæg, at en af vejene til besparelse er en slagting af hellige køer i den offentlige administration, og her er en af dem.

Ligeledes efterlyste jeg ved første behandling en undersøgelse af postvæsenets rationalisering af arbejdsmetoder, idet en offentlig monopolvirksomhed må have store forpligtelser til at følge en udvikling, der er i trit med erhvervslivet. Det er derfor med glæde, jeg konstaterer, at de rationaliseringer, der er gennemført, må betegnes som tilfredsstillende og her spænder over et stort område, f. eks. overførsel af arbejdsopgaver, centraliseret lønanvisning, besparelser i omdelingstjenesten, nedskæring af postekspeditionen, rationalisering af postbehandlingen, automatisering af postgirotjenesten, og det, der måske er vigtigt, at der stadig er løbende rationaliseringer og omstillinger i gang.

Ved en undersøgelse af postgirotjenesten viser det sig, at der er et overskud på 40 mill. kr., som er indregnet til fordel for posttjenesten, hvorimod det synes hensigtsmæssigt at udskille telesektoren på grund af den meget investeringskrævende udvikling, vi skal følge op både af hensyn til vor egen kommunikation og af hensyn til det internationale samarbejde. Der er således rimeligt grundlag for at anbefale lovforslaget til vedtagelse med de foreslåede takstændringer, der desuden betyder en harmonisering af forholdet til andre skandinaviske lande.

Det, der har voldt udvalget problemer, har ikke været spørgsmålet om gennemførelsen af dette lovforslag, men en hel del tid er medgået til behandling af det gennem mange år gennemgående problem, hvem der skal betale næste forhøjelse, og om vi skal ud af det misforhold, at folk får deres avis eller deres ugeblad næsten gratis omdelt, og brevportoen betaler. Det er et forhold, som det bliver sværere og sværere at indhente,

[Lennart Larson.]

og det vil blive stadig mere umuligt at rette op. I øvrigt er det jo kun en del af pressen, der kan få glæde af denne ordning, nemlig den del, der kan benytte postvæsenets ombæring. Andre blade, der ikke er i stand til at få deres aviser udbragt gennem postvæsenet, men benytter f. eks. Bladkompagniet, har en omkostning, der er 6-14 gange så stor. Det må vist siges at være ulige vilkår.

Som jeg tidligere har sagt, så jeg hellere en løsning på dette problem nu, men har kunnet tiltræde flertalsindstillingen, som er kommet frem bl. a. efter samråd med ministeren og er tiltrådt af to tidligere ministre for offentlige arbejder. Flertalsindstillingen skal ses på baggrund af det mangeårige og komplicerede problem om støtten til postvæsenets omdeling af blade; derfor henstiller vi til statsministeren og ministeren for offentlige arbejder at undersøge, om denne ordning skal opretholdes.

I øvrigt kan jeg ikke se, at mindretallets udtalelse om ikke at give tilsagn om, at der ydes et eventuelt statstilskud til pressen, er relevant, når man er villig til at acceptere et underskud ved postvæsenets bladtakster på 91 mill. kr. Forskellen i denne sag er efter min mening en dobbelt, dels mellem en forældet lovgivning og en moderne pressestøtteordning.

Gerda Tosti Nielsen: I udvalget har vi fået en grundig orientering om post- og telegrafvæsenets forretningsgang; den har vist, at det er en statsinstitution, der arbejder efter forretningsmæssige principper, og som har været i stand til at forene forenkling af arbejdsmetoder med automatisering med nogle resultater, der må imponere og, som også hr. Lennart Larson fremhævede, var tilfredsstillende at få kendskab til.

Det var naturligt, at udvalget beskæftigede sig meget med underskuddet i postsektoren på 91 mill. kr., der er en følge af manglende dækning for udgifterne ved bladbesørgelsen. De 91 mill. kr. får vi ved gennemførelsen af lovforslaget dækning for ved at forhøje taksterne for de øvrige postforretninger, der i forvejen nogenlunde hviler i sig selv. Der er ikke i lovforslaget foreslået nogen forhøjelse af avisportoer, og den bemyndigelse, ministeren har til ændring af

taksterne for andre blade, har ministeren ikke ønsket at anvende. Alene brevportoer får en forhøjelse på 51 mill. kr.

En undersøgelse viser, at ca. 75 pct. af den samlede brevpost vedrører erhvervslivet. Vi kan forudse, at problemet bliver stående, og at det underskud, der skal hentes hjem over de andre takster, bliver stadig større for hvert år. Det må være rimeligt at spørge, om det fortsat skal være det øvrige erhvervsliv, der pålægges de øgede omkostninger, der skal sikre bladene denne indirekte støtte til driften.

Et flertal, deriblandt det radikale venstre, er interesseret i at fortsætte udvalgsarbejdet for at få tid til én gang grundigt at undersøge alle virkninger, eventuelle ændringer af den nuværende ordning ville få for bladenes økonomi, for derefter at afgive en beretning, der kunne danne baggrund for at tage stilling til en eventuel ændring af den nuværende ordning.

Desværre kunne der ikke blive enighed om fortsat udvalgsarbejde, men flertallet har ønsket i betænkningen at henstille til trafikministeren og statsministeren at undersøge, om ordningen skal opretholdes.

Vi har ikke med vor henstilling til ministeren taget stilling til en eventuel nyordning. Vi har ikke i øjeblikket de fornødne oplysninger, der giver mulighed for at vurdere virkningerne af ændringer i det hele taget, og vi vil ikke, før vi har disse oplysninger, tage stilling til en bestemt afløsning af den nuværende indirekte støtte til bladene.

Det er muligt, at flertalsudtalelsen i betænkningen forekommer uklar, som det er anført af et mindretal, det konservative folkepartis medlemmer og hr. Holmberg. På den anden side må det undre mig, at mindretallet så bestemt på forhånd kan afvise at medvirke til en eventuel statslig støtteordning, på baggrund af, at udvalget endnu ikke har haft lejlighed til at få oplysning om bladenes økonomi og den rolle, posttaksterne spiller for bladenes økonomi i det hele taget. Men vi har da alle en stærk formodning om, at den indirekte støtte, bladene i dag får med de reducerede posttakster, er til gavn for adskillige blade, der har vanskelige økonomiske forhold.

Vi vil ikke på forhånd tage stilling til nogen bestemt løsning, men vi vil heller

[Gerda Tosti Nielsen.]

ikke på forhånd afvise at medvirke til nogen. Vi understreger den henstilling i betænkningen, der opfordrer statsministeren og trafikministeren til at tage problemet op til behandling, og vi kan i øvrigt anbefale tilslutning til ministerens ændringsforslag om en udskydelse af lovens ikrafttræden til 1. juli 1972.

Ruth Olsen: Det kom formodentlig ikke som den helt store overraskelse for ministeren, at udvalget ikke kunne nå til enighed om løsningen af problemet omkring postvæsenets underskud på bladudbringning; ja, vi kunne end ikke blive enige om, hvorvidt der overhovedet var et problem. Ministeren spillede bolden ud, nu spiller vi den tilbage igen, så er vi lige vidt.

Men til ministerens videre overvejelse vil jeg kort skitsere vor holdning til problemet. Postvæsenet er at betragte som et samfundsserviceorgan, der selvfølgelig skal drives så rationelt som overhovedet muligt, uden at kundebetjeningen dog bliver for ringe. Det er tilstrækkeligt, når postvæsenet som helhed balancerer økonomisk. For øjeblikket ser det ud til, at underskuddet ved bladudbringning kan dækkes ind af postvæsenets øvrige indtægter, men det vil kun gælde i ganske kort tid, og så melder spørgsmålet om forhøjelser på bladbesørgelsen sig uundgåeligt.

Jeg vil ikke afvise rimeligheden i en mindre forhøjelse, især ikke hvis vi kunne få en bedre service. Dermed mener jeg, at morgenaviserne f. eks. kom ud til abonnenterne om morgenen og ikke som nu hen på formiddagen som oftest. Men da vi i de sidste år har talt så meget om støtte til dagspressen, forekommer det mig at være en fornuftig og administrativt nem form for støtte at sørge for billig udbringning, og den giver ikke nogen egentlig forskelsbehandling, om end jeg godt er klar over, at det er de borgerlige blade, der har mest glæde af den. Af hensyn til postvæsenet ville jeg finde det rimeligt, at det fik et beløb godskrevet, så det i hvert fald undgik at skulle figurere med negative tal på statsbudgettet, men det var måske nok så hensigtsmæssigt, om postvæsenet fik øgede indtægtsmuligheder.

En sådan mulighed ligger der i oprettelsen af en postsparebank, eller en girobank

burde den vel snarere kaldes, en lønmodtagernes statslige girobank vil jeg foretrække at kalde den. For en lønmodtager, der i dag får anvist løn på en almindelig bankkonto, ville det være meget nemmere, om den blev anvist på en girokonto. Med ganske få ændringer kunne girokontosystemet blive et særdeles godt og for kunderne behageligt system. F. eks. kan man pr. brev hjemmefra ordne sine indbetalinger og derved undgå de lange køer på posthuset. Det kunne gøres obligatorisk for alle lønmodtagere at få lønnen anvist på en girokonto, og girokontoret kunne fradrage skatten, hvorved arbejdsgiveren blev befriet for en tung byrde, hvilket yderligere ville forhøje statens likviditet, hvad jeg må anse for noget gunstigt. Der er altså mange aspekter ved en sådan girobank; dette var blot et par af dem.

Vi har i betænkningen henstillet til ministeren at søge en sådan girobank realiseret, vel vidende, at dette kræver en del forberedende arbejde. Jeg ville imidlertid gerne, om ministeren kunne give mig tilsagn om, at han er indstillet på at gøre noget ved denne sag snarest muligt; i øvrigt vil vi stemme for det foreliggende lovforslag.

Merete Bjørn Hanssen: Som det fremgår af betænkningen, er der i mit parti ikke enighed om den henstilling, der rettes i betænkningen fra udvalgsflertallets side til ministeren for offentlige arbejder og statsministeren om at overveje den ordning, der eksisterer med hensyn til takstmoderationen på presseområdet.

Nu er det jo sådan, at statsministeren og trafikministeren naturligvis ikke kan sidde en henstilling fra et udvalgsflertal i folketinget overhørig, og jeg vil bare gerne knytte nogle bemærkninger til dette problem, sådan som jeg ser på det som mit partis ordfører, da loven om dagspressens finansieringsinstitut for knap 2 år siden blev vedtaget her i tinget.

Det var jo sidste gang, spørgsmålet om den støtte, der ydes dagspressen gennem moderation i posttaksterne, var til behandling, og denne lov om dagspressens finansieringsinstitut havde som forudsætning, at de gældende støtteordninger blev opretholdt. Af betænkningen fremgår alene, at den daværende statsminister gav tilsagn om at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg, der

[Merete Bjørn Hanssen.]

skulle overveje mulighederne for øget offentlig avertering; det var et af de forslag, der fremkom som resultat af udvalgsarbejdet omkring betænkningen „Dagspressen og samfundet“.

Som mit partis ordfører vedrørende loven om dagspressens finansieringsinstitut må jeg derfor finde det rimeligt, at de undersøgelser, som udvalgsflertallet vedrørende dette forslag om ændring af postloven nu ønsker om, hvorvidt takstmoderationen bør opretholdes, koordineres med de resultater, der kommer fra udvalgsarbejdet omkring den offentlige avertering, således at loven om dagspressens finansieringsinstitut, der har en gyldighedsperiode på 10 år, ikke får sit grundlag forrykket, uden at det sker ud fra samlede overvejelser omkring dagspressens stilling.

I betænkningen om dagspressen og samfundet anbefaler udvalget ganske vist kun, at lovgivningsmagten fortsat skal acceptere takstmoderationer inden for den dagældende beløbsramme, men noget sådant blev der ikke taget stilling til i folketingsudvalgets betænkning om dagspressens finansieringsinstitut. Derfor skal jeg meget kraftigt henstille, at udvalgsflertallets henstilling ikke tages op til isoleret overvejelse af statsministeren og trafikministeren, men sættes ind i hele den pressesammenhæng, som betænkning nr. 536 om dagspressen og samfundet har kortlagt.

I mit parti deler flere medlemmer med mig opfattelsen af, at takstmoderationen er en af de mest hensigtsmæssigt virkende støtteformer, der især sikrer informationsretten i de tyndt befolkede egne af landet.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg vil først gerne takke udvalget for det meget store udvalgsarbejde, der er udført i forbindelse med dette lovforslags behandling.

Det er jo rigtigt, som det er blevet nævnt af adskillige ordførere, at man relativt hurtigt har overstået drøftelsen af en del af hovedindholdet i lovforslaget, nemlig selve portoforhøjelsen, idet behovet, som hr. Lennart Larson nævnte og udførligt begrundede det, har været ganske klart dokumenteret, hvorefter man i udvalget har anvendt så meget mere tid på at diskutere det

spørgsmål, som også er blevet hovedemnet her under andenbehandlingen, nemlig at en række dele af posttjenesten ikke opfylder vores målsætning om at være selvbærende.

Det har jo for hele posttjenesten medført, at man har haft en underdækning, som er blevet betalt af telesiden, og splitter vi yderligere de forskellige dele af posttjenesten op, viser det sig, at der har været en ganske kraftig underdækning for visse sektorer og en balance og måske en overdækning for andre sektorer.

Med det lovforslag, der nu foreligger, retter vi en del af skævhederne op. Vi retter i hvert fald de første par måneder postsektorens skævhed op i forhold til telesektoren, og vi genopretter balancen for en række af grenene inden for postsektoren.

Hvad vi derimod ikke opretter, er underdækningen for bladbesørgelsen i forhold til en lang række af de øvrige opgaver, som ligger i postsektoren. Det er udgangspunktet, og det har glædet mig, at et flertal i udvalget støtter dette udgangspunkt: at de enkelte sektorer også inden for postsektoren skal være selvbærende, og at vi herefter må overveje forhøjelser på de enkelte sektorer, hvor dette selvbærende princip ikke slår til.

Jeg må erkende, at jeg har lidt vanskeligt ved at se, som hr. Burgdorf fra det konservative folkeparti nævnte, at flertallets henstilling til statsministeren og undertegnede var uklar. Det er, ligesom man fra den side lukker øjnene for, at der af postvæsenet gives en ganske betydelig støtte til pressen; og som hr. Lennart Larson var inde på det, men som jeg nok synes at mindretallets repræsentanter gik lidt lettere hen over, kan man i høj grad spørge, for det første om postsektorens overhovedet skal give tilskud til pressen, og for det andet, hvis den skal, om dette så er en særlig rimelig måde at give tilskud på. Det er mit synspunkt, at man bør sætte spørgsmålstegn ved, om postsektoren skal give tilskud hertil, for det vil sige, at alle andre, der benytter postvæsenet, kommer til at betale for denne pressestøtte. Man kan endelig, som hr. Lennart Larson gjorde det med megen vægt, synes jeg, stille det spørgsmål, om støtten, hvis den skal gives, skal gives på denne måde, hvorved visse blade får en ganske betydelig fordel, hvorimod en lang række andre blade absolut ikke får nogen fordel, men tværti-

[Ministeren for offentlige arbejder.]

mod belastes med meget betydelige distributionsomkostninger i forhold til de blade, der for en stor del postbesørges. Herved har de en subsidiemæssig fordel, som andre blade ikke har. Jeg har lidt vanskeligt ved at forstå fru Merete Bjørn Hanssens sidste argument om, at det er en ganske rimelig måde at give støtte på. Jeg synes, det er en helt spredt og tilfældig måde at give støtte på til pressen overhovedet.

Men som det blev nævnt, spillede jeg i fremsættelsestalen og jo ved første behandling sammen med en række ordførere bolden over til folketingsudvalget, men den er ved at være på vej tilbage til trafikministeren og nu også til statsministeren. Vi vil naturligvis rette os efter den henstilling, som er kommet fra et udvalgsflertal, og herefter må vi se, hvad disse drøftelser fører til. Jeg kan ikke her udtale mig om sagen sat i det relief, fru Merete Bjørn Hanssen efterlyste. Jeg er i øvrigt ganske enig i, at det skal ses ud fra et generelt pressemæssigt synspunkt, og det kan man ikke forlange, at jeg som trafikminister her og nu skal gøre. Men man kan ganske udmærket, som mange af ordførerne har gjort, tage det som udgangspunkt for at rejse spørgsmålet en gang til.

Det er også væsentligt, at man støtter selvbæringsprincippet for postsektoren som sådan af en årsag, som hr. Lennart Larson var inde på, nemlig at vi vel skal starte vore overvejelser om, hvorvidt postsektoren og telesektoren overhovedet i fremtiden skal høre sammen. Det er jo således, at i en række andre lande har man ikke denne sammenslutning, tværtimod har man en telesektor, som dels omfatter telesektoren i postvæsenet, dels telefonselskaberne, og det forekommer på mange måder at være mere rimeligt at samle hele telekommunikationen i ét televærk. Såfremt det bliver tilfældet, vil det være så meget mere nødvendigt, at postvæsenet er selvbærende, for så mangler man den meget indtægtsgivende gren til at dække et muligt underskud i postsektoren, så også af den årsag er jeg glad for den modtagelse, lovforslaget har fået. Vi får forhåbentlig i mange måneder fremover — jeg tør ikke udstrække tidshorisonten længere — en balance inden for postsektoren, men hvis vi

igen kommer i underbalance, og det kan man måske forudse, så lønfølsom som postsektoren er, vil jeg komme tilbage til folketinget, idet jeg vil tage mit udgangspunkt i det selvbæringsprincip, som så mange af ordførerne har accepteret ved denne lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 151) findes i tidenden sp. 3482, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1057).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Bent Sørensen: Ved første behandling var der en del af ordførerne, der kom med visse bemærkninger til det af indenrigsministeren fremsatte lovforslag. Vi har i udvalget behandlet disse bemærkninger, vi har skriftligt fået besvaret et spørgsmål til indenrigsmini-